

תגלית עץ התפוח

ביער אלונים עתיק, בו גדלו עצי אלון גבוהים ומלאי הוד, היה עץ תפוח קטן. הוא היה עץ התפוח היחיד ביער, וכך הוא עמד לבדו.

חורף בא, וכשהחורף החל לכסות את אדמת היער בשלג, הוא כיסה גם את ענפי עץ התפוח הקטן. לילה אחד הביט עץ התפוח הקטן בשמיים וראה מחזה מרהיב, בין הענפים של כל העצים שסביבו ראה עץ התפוח הקטן את הכוכבים בשמיים, שנראו כתלויים על הענפים של עצי האלון.

"הו אלוקים, הו אלוקים", לחש עץ התפוח הקטן, "איזה ברי מזל עצי האלון האלה שכוכבים יפים כל כך תלויים על ענפיהם. הייתי רוצה יותר מכל דבר בעולם, שיהיו לי כמה כוכבים בין הענפים, בדיוק כמו לעצי האלון הגבוהים, אז הייתי מרגיש באמת מיוחד".

ואלוקים הביט בעץ התפוח הקטן ואמר: "התאזר עוד קצת בסבלנות, עץ תפוח קטן". הימים חלפו השלג נמס והאביב הגיע גם ליער.

פרחים לבנים וורודים החלו לפרוח על ענפי עץ התפוח הקטן, ציפורים באו לנוח עליו, ואנשים שחלפו על ידו התפעלו מפריחתו הנהדרת.

במשך כל הקיץ המשיך עץ התפוח לגדול ולפרוח, אבל לילה אחר לילה, הביט עץ התפוח הקטן לשמיים עטורי מיליוני הכוכבים וקרא בבכי: "הו, אלוקים, הייתי רוצה יותר מכל דבר אחר בעולם, שיהיו לי כוכבים בין ענפי ועלי, בדיוק כמו לעצי האלון הגבוהים".

ואלוקים הביט בעץ התפוח הקטן ואמר: "כבר יש לך מתנות רבות לא מספיק לך צל להציע לאנשים, פריחה ריחנית, וענפים לציפורים ששרות לך את שיריהם?"

נאנח עץ התפוח וענה בפשטות: "אלוקים יקר, אני לא מתכוון להישמע כפוי טובה אבל זה לא מספיק מיוחד, אני מעריך את הטוב שאני מעניק לאחרים, אבל מה שהייתי רוצה הכי בעולם זה כוכבים. לא פרחים, שיהיו בין ענפי. אז הייתי מאושר באמת".

ואלוקים חייך וענה: "היה סבלני, עץ תפוח קטן".

שוב התחלפו העונות, ובמהרה התמלא עץ התפוח הקטן בהמון תפוחים יפיפיים, וכל אחד שהסתובב ביער וחלף בקרבת עץ התפוח היה שולח ידו, קוטף ואוכל בהנאה.

אך עדיין כשהלילה ירד על היער, הביט עץ התפוח בכוכבים שבין ענפי עצי האלון וקרא: "הו אלוקים אני רוצה יותר מכל דבר בעולם כמה כוכבים על ענפי, אז ארגיש מאושר לגמרי".

ואלוקים שאל: "אבל עץ תפוח, לא מספיק שיש לך כעת תפוחים נהדרים להציע לאנשים, האין זה מספק אותך? האין זה מביא לך מספיק הנאה וגורם לך להרגיש מיוחד?"

ובלי לומר מילה ענה עץ התפוח בנענוע ענפיו מצד לצד. באותו הרגע, אלוקים הביא רוח חזקה. עצי האלון הגדולים החלו לנוע, ועץ התפוח הקטן החל לרעוד.

מצמרת עץ התפוח נפל תפוח, וכשפגע בקרקע הוא נבקע לשניים.

"הבט", קרא אלוקים, "הבט בתוכך, מה אתה רואה?"

הביט עץ התפוח הקטן למטה, וראה שבדיוק במרכז התפוח יש כוכב, וצעק: "כוכב, יש לי כוכב!!"

ואלוקים צחק והוסיף: "אז יש לך כוכבים בין הענפים, הם היו שם כל הזמן, פשוט לא ידעת על קיומם."